

1226 – 26. desember

Det gjorde Gud da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse. Rom 8: 3.

Disse ordene åpner for en hel verden av fryd og glede. Her får det åndelige øye åpenbart denne dyrebare oppfyllelsen av hele Det gamle testamentes utallige guddommelige åpenbareelser, løfter og forbilder av Kristus.

«Den tid som forut var bestemt av Faderen» var nå kommet. Nå skulle Det gamle testamentes lange ventetid, med sin barnelære og formynderskap, være slutt. Nå skulle alle de profetiske ordene og forbildene bli oppfylt.

Over Betlehemsmarkene lød englenes budskap: «Se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. For i dag er det født dere en Frelser». Da hadde Ordet blitt født. Gud hadde sendt sin Sønn i syndig kjøds lignelse. Da så de med sine egne øyne innholdet i alle Guds løfter.

Der, foran dem i krybben, lå nå den «kvinnens sæd som skulle knuse slangens hode». Der lå «Abrahams sæd» som alle jordens slekter skulle bli velsignet (d. v. s. frelst) gjennom. Der lå «kongespiret fra Juda som folkene skulle lyde». Der var «Davids sønn», som samtidig også var «Davids herre».

Her lå «kvisten som skulle skyte opp fra Isais rot og spiren fra hans røtter». Her det tegnet at en jomfru føder en sønn, og han får navnet Immanuel; Gud med oss. Her er det «barnet som har fått herredømmet lagt på hans skulder, og som kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste». Som skulle fødes i Betlehem. Men – «Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager».

Ja, her er det lammet som skulle tas ut av hjorden. Det var hans blod som skulle strykes på dørstolpene og beskytte dem mot ødeleggeren.

Det gamle testamente var jo fullt av slike profetiske forutsigelser og bilder. Å, hva forteller så alt dette? Det forteller at gjennom en fire tusen år lang tidsalder finnes en uendelig lang rekke av forutsigelser om en bestemt stor mann som skulle komme! Som skulle knuse slangens hode! Skulle bære verdens synder! Og i ham skulle alle jordens slekter bli velsignet (frelst).

Her blir mitt hjertes tvil og innvendinger bare som fjær i vinden, mot disse årtusnenes utallige klippefaste vitnesbyrd. Vi lover og takker Herren, vår Gud, i all evighet for hans usigelige gave!

Gud sendte sin egen Sønn! Her har vi selve kjernepunktet i dette bibelstedet og i hele vår kristne tro. Men her er også den sannheten vi aldri riktig kan få inn i hjertet vårt.

Her er det avgjørende budskapet vi virkelig burde konsentrere våre bønner om. I inderlig påkallelse må vi be Gud forbarme seg over oss og åpne hjertene våre. Be om at vi må få se litt inn i de uendelige dybdene i Guds nådeunder; da han gav sin evige Sønn for vår falne, syndige slekt.

La oss se litt nærmere på selve ordene. Det står: «sendte sin egen Sønn». Legg merke til at det står ikke at da ble Guds Sønn født. Men at Gud sendte sin Sønn.

Det barnet som du i ånden ser i krybben, er ikke et barn som har fått så stor del i Guds Ånd og Guds velbehag at Gud av den grunn kaller ham sin Sønn. Nei, det er noe ganske annet Skriften sier. Den sier nemlig at dette barnet var Guds evige Sønn, som «var hos Faderen fra skapelsen, før jorden var til».

Skriften sier at i Betlehem skulle han fødes, han som «har sin utgang fra fordums tid, fra evighets dager». At i begynnelsen var Ordet, og det ordet var Gud. Slik at gjennom det er alle ting blitt til. Og uten det ble ingenting til av det som ble til. «Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som Den enbårne Sønn har fra Faderen, full av nåde og sannhet.»

Det er dette som ligger i ordet «sendte» – at Gud sendte sin egen Sønn –. Og altså en Sønn som var til før dette. Men som nå, da tidens fylde var kommet, bare ble send til jorden.

Det samme ser vi Kristus selv sier: «Så høyt har Gud elsket verden at han gav sin egen Sønn». «Far, herliggjør meg hos deg selv med den herlighet som jeg hadde hos deg før verden ble til». «Jeg kom fra Faderen og er kommet inn i verden. Jeg forlater verden igjen og går til Faderen».

Og apostelen Johannes det samme: «Ved dette ble Guds kjærlighet til oss åpenbart; at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham ... Han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder». Og Paulus sier: «Det gjorde Gud da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse».

Det er dette du skal lære deg og ta inn over deg, når du i ånden sitter ved krybben i Betlehem og ser dette underlige barnet. Ser ham som hele den himmelske hærs-karen bar fram budskap om for de fattige hyrdene på marken. Han som stjernen ledet vismennene fra Østerland fram til.

All takk og lov, ære, pris og styrke tilhører vår Gud fra evighet til evighet for hans uendelig store gave! Gud sendte sin egen Sønn!